

BIJLAGE

Handleiding landschappelijke inpassing tweede bedrijfswoning

Vooraf

De vigerende bestemmingsplannen voor het buitengebied geven uitvoerige informatie over ontstaan en kenmerken van het buitengebied. Ook formuleren deze plannen uitgangspunten die gehanteerd dienen te worden bij de meest voorkomende ontwikkelingen op (agrarische) erven. Het is van belang om daar kennis van te nemen.

Onderstaande richtlijnen gaan in op aspecten die van belang zijn voor de inrichting van erf en de vormgeving van de woning. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid dienen plannen hierop te worden afgestemd en beoordeeld.

Inrichtingsplan

De volgende onderdelen maken deel uit van een inrichtingsplan:

1. Rekening houden met inpassing in relatie tot de omgeving en de aanwezige landschappelijke en cultuurhistorische waardevolle aspecten.
2. Ontsluiting op de openbare weg.
3. Groene inpassing, bestaande uit gebiedseigen beplanting.
4. De situering van gebouwen, bouwwerken en overige (bedrijfs)onderdelen (zie ook 7).
5. Watercompensatie: bij een toename van verhard oppervlak van minimaal 200 m² moet minimaal 10 % van de toename van het verharde oppervlak (bijv. gebouw, erfverharding) gecompenseerd worden door water, tenzij er met het waterschap een ander wijze van compensatie is overeengekomen.
6. In specifieke situaties kunnen aanvullende onderdelen van toepassing zijn, voortvloeiend uit het in 1. genoemde doel.

Situering, bouwmassa en vormgeving

7. De woning dient qua situering en bouwmassa logisch aan te sluiten op het bijbehorend agrarisch erf.
8. Eén bouwlaag met kap is uitgangspunt.
9. In het gebied wordt gestreefd naar de ontwikkeling van regionale architectuur. Hiervoor dient inspiratie gezocht te worden in de omgeving voorkomende bebouwing.
10. Welstandscriteria van het buitengebied zijn van toepassing.

Realisering inpassingsplan

11. De maatregelen uit het inpassingsplan moeten binnen één jaar na de start van het (bouw)plan gerealiseerd zijn.